

vil indrømme, at det dog kun er en beskedet Ting, jeg her har fremdraget, og jeg vil derfor haabe, at der fra Finansministerens Side vil blive indrømmet disse Menneſter (Arbejdstoldassistenterne) den Ret, at de ſaa Lov til at have deres Familier i den By, hvori de ere ſtationerede, og at man, hvis man ikke paa anden Maade forhøier Lønnen for de andre, dog vil indrømme dem fri Rejſe paa Statsbanerne fra den By, hvor de have Station, til deres Hjem, naar man endelig vil meddele dem en Smule Ferie. Jeg haaber ſom ſagt, at den ærede Konſeils-præſident vil finde, at det er et beſtedent og rimeligt Duſte, jeg har fremſat, og ſom jeg kun behøver at have henledet Opmærkſomheden paa, for at det maa blive imødefømt. Til Slutning har jeg kun en lille Ting, ſom jeg vil anmode det høje Finansudvalg, ſom jeg haaber bliver nedſat, naar Behandlingen af denne Sag er færdig, at tænke velvillig paa. Jeg gjorde i Fjor under Finanslovens 2den Behandling opmærkſom paa, at der til Poſtmeſteren i Vroſtøbing var opført et Beløb af 100 Kr. ud over det, han ſaar, og jeg begrundede den Gang, hvorfor jeg fandt denne Forhøjſe rimelig, og ſkal derfor ikke atter komme ind derpaa, men jeg finder, at der virkelig er Anledning, efter den Tjenefte, Poſtmeſteren har, for Finansudvalget til at tiltræde dette Beløb, ſom er opført paa Finansloven til denne Poſt.

Byriæl Jenſen: Der findes paa § 19 under III. A. 6 opført et Beløb paa 40,000 Kroner til Præmier for ypperlig Dyrtning af Huſmandslobber og Rejſeunderſtøttelser for Huſmænd ſamt endvidere et Beløb paa 4,000 Kroner til en Medhjælp med videre ved Ordningen af Huſmandsrejſerne. Som det vil erindres, var der Spørgſmaal om et betydeligt højere Beløb til denne Sag under Behandlingen i Fjor her i Tinget, og det blev ved Finanslovens 3dje Behandling vedtaget at forhøje Beløbet med 10,000 Kroner, men denne Forhøjſe blev jo, ſom det ogſaa er bekendt, ſtrøget i Landſtinget, blev atter ved Finanslovens ſaafaldte enefte Behandling optaget her i Tinget og blev atter ſtrøget i Landſtinget, ſaa vi ſik alſaa ikke det højere Beløb. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgtreds (Clausſen) rettede i Gaar en Anmodning til Miniſteren om at ſaa en Kommiſſion nedſat til at tage under Overvejſe Spørgſmaalet om Jord til Huſmændene. Det maa maatte være mig tilladt at gøre opmærkſom paa, at ved Foreningen af jydſke Landboforeningers Delegeretmøde i Aarhus i Fjor blev der nedſat et Udvalg

til at tage ſaadanne Spørgſmaal, ſom vedrøre Huſmændene paa Landet, under Overvejſe, og der blev fra dette Udvalg i Fjor rettet en Henvendelſe til Regering og Rigsdag om at ſaa Beløbet til Præmier for velbyrdede Huſlobber og til Rejſeunderſtøttelser for Huſmænd forhøjet med 50 Procent, alſaa fra 40,000 til 60,000 Kroner, men dette blev jo ſom bekendt nægtet. Nu i Aar ved Delegeretmødet i Aarhus var Spørgſmaalet om Huſmandsſagen atter fremme, og det er næppe nogen Overdrivelse, naar det ſiges, at det var et af de meſt brændende Spørgſmaal paa Mødet, og man endes ved Slutningen af Forhandlingerne om dette Spørgſmaal om at udtale Uſtelligheden af at ſaa et betydeligt større Beløb til denne Sag. Der var et andet Spørgſmaal fremme, ſom i Grunden peger i den ſamme Retning, og ſom ſtaaer i nær Forbindelſe med de tidligere behandlede Spørgſmaal af ſamme Art, det var et Spørgſmaal, der var rejst af Samsø Landboforening, og det lød ſaaledes: Hvorledes ſtaffes der flere Landbrugsfamilier ſaa megen Jord, at de kunne holde en Ko? Ogſaa det Spørgſmaal vakte, ſom rimeligt var, en overordentlig Interelſe i Forſamlingen, ja efter at adskillige havde haft Ordet derom, blev det ſagt, at der endnu var 15 Talere indtegnede. Ved Afſlutningen af Forhandlingerne om dette Spørgſmaal blev ſaa Sagen henviſt til det nævnte Udvalg, der er nedſat i Fællesforeningen, hvilket Udvalg jeg har den Ære at være Medlem af. I denne Egenſkab har jeg jo en ſærlig Forpligtelſe til at henlede Tingets Opmærkſomhed paa den Slags Spørgſmaal. Den Gang vi i Fjor havde Spørgſmaalet om Præſtegaardsmarkerne Udflykning til Behandling, var der her i Thinget delte Meininger, om der virkelig var Trang til flere ſaadanne Smaalodder, ſom der var tænkt paa. Der var dem, der mente, at der ikke var Trang til flere ſaadanne Smaalodder, og andre mente det modsatte. For mig ſtaaer det nu klart, at derſom det ſkal lykkes for os at naa frem til at ſaa flere ſaadanne Smaaejendomme ude paa Landet, ſaa kan det kun ſke derved, at den nu opvokſende Ungdom ſaar Djuene op for, at det er muligt at leve et fuldt ſaa lykkeligt Liv ſom Fabrikarbejdernes i Byerne ved en ſaadan lille Ejendom ude paa Landet. Et af de Midler, der virkelig kunne bidrage betydeligt til at ſaa Dygtigheden frem blandt Huſmændene, hvad der jo er en abſolut Nødvendighed, hvis man i ſaadanne ſmaa Hjem virkelig ſkal komme til at befinde ſig vel, er netop Præmieſyſtemet. Man begynder i mange Tilfælde